

Den prvomájový roku 2018

Den prvomájový lidmi všelijak oslavovaný, ať již jako svátek práce nebo zastavení nad mísou jídla, má své kouzlo. Skutečností však je, že tento den je často duotónní. Z jedné strany lomození sekačky na trávu či vertikutátoru a ze strany druhé závany uzenin doprovázené cinkotem lahví a hlasitými výpěvky bodrých chatařů a zahrádkářů. Z tohoto důvodu s manželkou raději opouštíme město a zahrádky a vydáváme se do volné krajiny, kam rej čarodějnic a u země ukotvených mužů nedolehl.

Tak se stalo i letošního roku, kdy jsme se vydali na probádání méně navštěvované krajiny, místy cestou zarostlou směrem k Dolnímu Poříčí. Naši jízdu na kolech jsme vedli nedaleko přírodní rezervace PR Bažantnice. V [Kompostu č. 4/2018](#) jsem se o ní letmo zmínil, a tak jsem chtěl povídání o této lokalitě rozšířit třeba o pozorování obojživelníků. Bohužel, nekonalo se. Střed přírodní rezervace, kdysi s tůňkami vody, letos zeje suchem. Jen trochu bahna v té nejhlubší, kde se roční divoká zvěř, a nikde ani žabí stehýnko či čolčí ocásek. Takže pozorování se opět odkládá.

Stejný pohled na zmizelou vodní hladinu a suché břehy poskytnou i tůňky v hájovém porostu těsně před Katovicemi, kdysi obývané skokanem hnědým a hostící červenoseznamovou levotočku bažinnou.

Jiný pohled poskytne cestování okolo rybochovných rybníčků mezi Katovicemi a Dolním Poříčím v místě zvaném Pohodnice. Šikově zastrčená volní plocha na první pohled nenabídne nic zajímavého. Ale stačí chvíli postát a bystrému pozorovateli se možná podaří objevit ve vodě čolka velkého (*Triturus cristatus*). Pobřežní rostlinstvo při procházení odkryje kuňky obecné (*Bombina bombina*) nebo množství brouků zastoupených převážně příkopníkem rýhovaným. Klid volnější hladiny bývá porušen plaváním znakoplavky obecné. Hrabáním v pobřežním rostlinstvu objevíme třeba plochou splešťuli blátivou nebo velkou ulitu plovatky bahenní. Místy je vodní hladina ozdobena bílými květy lakušníku vodního nebo vysokými stonky přesličky bahenní. A to vše je usazeno v příjemném prostředí listnatého háje umístěného mimo polní cestu.

Když jsme již dostatečně nabaženi touto scénérií, můžeme pokračovat k Dolnímu Poříčí a tam se třeba potěšit pohledem na velký jez na řece Otavě. Pozornější si možná všimnou pod můstek zaletujícího skorce vodního nebo žlutého konipasa

Chroust obecný (*Melolontha melolontha*)

horského, který pobíhá po říčním břehu. Potom místo přes řeku pokračujeme dál, až se dostaneme na cestu vedoucí okolo několika stavení. Zde na nás čekal zajímavý objev chrousta obecného. Brouk byl silně poškozen zřejmě ptačím klovnutím, ale stále bylo možno rozeznat tohoto jedince od u nás běžného chroustka letního. Pozoruhodný nález v okolí Strakonice, kde není příliš častý.

Dál nás cesta zavedla do lesa, kde jsme se nakonec ocitli u nádherného lesního rybníčku zvaného Okrouhlík. Skrze vodní hladinu prosvítaly velké listy stulíku a několik kmenů padlých do vody vyvolávalo v mysli vzpomínky na obrazy romantických malířů 19. století. V kraji západním jsem našel hojnost drobných měkkýšů zemounek lesklých, tmavé ulity blatenek cf. tmavých nebo malé schránky jantarek obecných. Obojživelníky jsem pro krátkost času nezaznamenal. A kudy z lesa? Po příjemné cestě k malé vesničce Ovčín s dominantou kostelíku Nejsvětější trojice. Cestou vedoucí okolo drobných hladinek malých rybníčků a studánky, která je napájí. Nějaký místní šikula je udržuje, aby se nezanášely a nezarůstaly.

Po drobném zastavení a odpočínutí pod jižním svahem vrchu Divoše pokračujeme do Kozlova trasou se zajímavými zákruty silnice v nivě hlouběji zaříznutého potoka Kozlovského. Cestou byl pozorován pár vrán šedých. A to jsou tu již Střelské Hoštice. S cyklostezkou vedoucí k Hornímu Pořící a s několika příjemnými zastaveními, které jsem již kdysi popsal.

Rvbník Okrouhlík

Cestu jsme zakončili v místě nám známém. U luk v okolí Střelského rybníka. Čejky chocholaté tam byly a s nimi i blíže neurčení plaší vodoušové. Čejky statečně bránily své hnízdiště proti náletům káně lesní mnohdy letovými prvky vskutku akrobatickými. A tak jsme se mohli bezstarostně také věnovat malé aleji složené převážně z ovocných stromů, které jsme před lety zasázeli s místními myslivci. Dnes by bylo vhodné 2-3 stromky v tomto místě doplnit za ty, které nevydržely a uchřadly.

Konečné zastavení patřilo další stromové aleji, kterou jsme společně sázeli před 2 lety. Stromky se zde povětšinou

také ujaly a jen málo by jich potřebovalo nahradit.

A tak se nám k naší spokojenosti naplnil skrze květy ovocných stromů první den měsíce května.

–vh–

